

WYDZIAŁ DYRYGENTURY, JAZZU, MUZYKI KOŚCIELNEJ
I EDUKACJI MUZYCZNEJ

Nazwa modułu/przedmiotu: Literatura muzyczna		Kod przedmiotu: D1-DSO-PP/01
Nazwa jednostki prowadzącej moduł/przedmiot: Wydział Dyrygentury, Jazzu, Muzyki Kościelnej i Edukacji Muzycznej		Obowiązuje od roku akademickiego: 2021/2022
Nazwa kierunku: Dyrygentura		
Forma studiów: Stacjonarne I st.	Profil kształcenia: ogólnoakademicki (A)	Status przedmiotu:
Specjalność: Dyrygentura symfoniczno-operowa		Rok/Liczba semestrów: I-II/4
Język modułu/przedmiotu polski	Forma zajęć: wykład	Wymiar zajęć: 120
Liczba punktów ECTS	Patrz: Program studiów kierunku Dyrygentura	
Koordynator	dr hab. Aleksandra Kłaput-Wiśniewska, prof. ucz.	
Prowadzący zajęcia	ad. dr hab. Barbara Mielcarek-Krzyżanowska dr hab. Aleksandra Kłaput-Wiśniewska, prof. ucz.	
Cele i założenia przedmiotu/modułu	poznanie literatury muzycznej, wypracowanie umiejętności audytywnej analizy dzieła muzycznego oraz umiejętności właściwego używania terminów muzykologicznych	
Wymagania wstępne	podstawowe wiadomości z zakresu zasad muzyki, historii muzyki, harmonii i form muzycznych	
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Patrz: Tabela efektów uczenia się dla kierunku Dyrygentura		
TREŚCI PROGRAMOWE PRZEDMIOTU		
Semestr I U źródeł symfonii; Szkoła mannheimska; Symfonia w kręgu Hochklassik; Symfonia XIX wieku wobec spuścizny Beethovena; Typy symfonii w twórczości Gustawa Mahlera;		
Semestr II Formy i gatunki muzyki kameralnej; Kwartet smyczkowy w XVIII i XIX wieku; Harmoniemusik; Muzyka na instrumenty solowe z towarzyszeniem fortepianu; XX-wieczny kwartet smyczkowy – przeobrażenia gatunku		
Semestr III Muzyka amerykańska XX wieku; Charles Ives; Harry Partch; Henry Dixon Cowell; John Cage; George Crumb; minimal music		
Semestr IV Muzyka wokalna i wokально-instrumentalna; Cykl pieśni (Beethoven Schubert, Schumann, Wolf, Brahms, R. Strauss, Musorgski, Rachmaninow, Ravel, Berg, Webern); Pieśni symfoniczna i gatunki hybrydyczne;		
Literatura	Literatura podstawowa Carapezza P.E.: Konstytucja nowej muzyki, Res Facta 1972 nr 6. Carapezza P.E.: Nowa muzyka 2500 lat temu i dziś, Res Facta 1970 nr 4. Golianek R.D.: Muzyka programowa XIX wieku. Idea i interpretacja, Poznań 1998. Gołąb M.: Dodekafonia, Bydgoszcz 1987. Jarociński S.: Ideologie romantyczne, Kraków 1979.	

WYDZIAŁ DYRYGENTURY, JAZZU, MUZYKI KOŚCIELNEJ
I EDUKACJI MUZYCZNEJ

Jarzębska A.: Spór o piękno muzyki. Wprowadzenie od kultury muzycznej XX wieku, Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 2004.
Nawrocka M.: U podstaw romantycznej koncepcji muzyki. Poglądy E.T.A. Hoffmanna, w: Z filozoficznych problemów muzyki, red. Piotrowski M., Poznań 1989.
Pociej B.: Mahler, Kraków 1986.
Pociej B.: Szkice z późnego romantyzmu, Kraków 1978.
Rognoni L.: Wiedeńska szkoła muzyczna, Kraków 1978.
Z. Skowron, Nowa muzyka amerykańska, Kraków 1995.
Stuckenschmidt H.: Schönberg, Kraków 1987.
Webern A.: Droga do komponowania za pomocą dwunastu dźwięków, w: Res Facta 1.
Webern A.: Droga do nowej muzyki, w: Res Facta 6.

Literatura uzupełniająca

Encyklopedie, leksykony, słowniki
Encyklopedia Muzyczna PWM, część biograficzna, red. E. Dziębowska, Kraków 1979- .
Die Musik in Geschichte und Gegenwart, red. F. Blume, Kassel 1949-1979
Neues Handbuch der Musikwissenschaft, red. C. Dahlhaus.
The New Grove Dictionary of Music and Musicians, red. S. Sadie, London 1980.
The New Harvard Dictionary of Music, red. D. M. Randel, London 1986.
The New Oxford History of Music, vol. I-XI, red. G. Abraham, London 1960- .
Riemann Musik-Lexikon, Sachteil, red. W. Gurlitt, H. H. Eggebrecht, Meinz 1967.
Monografie, biografie, artykuły
Brockhaus H.A.: Europäische Musikgeschichte, Berlin 1985.
Chomiński J. Lissa Z.: Historia muzyki powszechnej, PWM Kraków.
Chomiński J., Wilkowska-Chomińska K.: Formy muzyczne, PWM Kraków.
Chomiński J., Wilkowska-Chomińska K.: Historia muzyki, Kraków 1989.
Dahlhaus C.: Idea muzyki absolutnej, Kraków 1988.
Einstein A.: Mozart. Człowiek i dzieło, Kraków 1983.
Einstein A.: Muzyka w epoce romantyzmu, przeł. M. i S. Jarocińscy, Kraków 1983.
Erhardt L.: Stare i nowe, Ruch Muzyczny 1982 nr 15.
Fubini E.: Historia estetyki muzycznej, Kraków 1997.
Gwizdalanka D.: Brzmienie kwartetów smyczkowych Beethovena, Poznań 1991.
Gwizdalanka D.: Idiom kwartetowy w twórczości Haydna, „Muzyka” 1985 nr 2.
Gwizdalanka D.: Przewodnik po muzyce kameralnej, Kraków 1997.
Hauser A.: Społeczna historia sztuki i literatury, Warszawa 1974.
Lissa Z.: Szkice z estetyki muzycznej, Kraków 1965.
Manifesty literackie „burzy i naporu”, opr. G. Kozielek, Wrocław 1988.
Mossakowski St.: Sztuka jako świadectwo czasu, Warszawa 1980.
Nawrocka M.: Dzieło muzyczne w interpretacjach E.T.A. Hoffmanna, R. Schumanna i R. Wagnera, w: Analiza i interpretacja dzieła muzycznego, red. T. Malecka, Kraków 1990.
Rosen Ch.: The Classical Style, New York 1971.
Schaeffer B.: Klasycy dodekafonii, Kraków 1964.
Schaeffer B.: Leksykon kompozytorów XX wieku, Kraków 1965.
Schaeffer B.: Mały informator muzyki XX wieku, Kraków 1975.
Schaeffer B.: Nowa muzyka - problemy współczesnej techniki kompozytorskiej, Kraków 1969.

WYDZIAŁ DYRYGENTURY, JAZZU, MUZYKI KOŚCIELNEJ
I EDUKACJI MUZYCZNEJ

	Schönberg A.: Moja ewolucja. Trzy listy, w: Res Facta 6. Westrup J.A.: An Introduction to Musical History, London 1973. Wörner K.: Geschichte der Musik, Göttingen 1965. Tatarkiewicz W.: Historia estetyki, Warszawa 1990. Zając Z.: A. Bruckner jako symfonik, „Ruch Muzyczny” 1984 nr 20.	
Metody kształcenia	wykłady problemowe i konwersatoryjne wykłady z prezentacjami multimedialnymi praca indywidualna prezentacja nagrań CD i DVD inne metody: samodzielne opracowywanie i prezentacja wybranych zagadnień przez studentów	
Metody weryfikacji efektów kształcenia	Ocenianie ciągłe stopnia przygotowania do zajęć	
Forma i warunki zaliczenia	Warunki zaliczenia przedstawiane są na pierwszych zajęciach. Forma: zaliczenie z oceną.	
Data	Kto modyfikował	Czego dotyczy modyfikacja
5.12.2023	as. Jarosław Ciechacki	dostosowanie do zmian w programie studiów
15.05.2021		utworzenie sylabusu